

DOĞUM VE ÖLÜM ARASI ECEL

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Muhterem Müslümanlar!

İnsan hayatının belli bir süresi vardır. Bu sürenin sona ereceği vakte, ecel adı verilmektedir. Eceli gelen herkes ölecektir. Nitekim sonradan yaratılan her şey fânidir. Bir başlangıcı olanın mutlaka sonu da vardır. Her doğan, daha doğarken ölüme aday olarak doğmaktadır. Bu bir hayat kanunudur, istisnası da yoktur. Ecel, bir gün bizim de kapımıza gelecek ve kapımızı çalacaktır. Kapımız çalındığında, ölüme: **“Şimdi değil, başka zaman gel!”** deme imkânımız da asla olmayacaktır. Ecel geldiği zaman ne bir an geri kalır, ne de bir an ileri gider.

Nitekim yüce Rabbimiz (c.c.) hutbemizin başında okuduğum ayet-i kerimede mealen şöyle buyurmaktadır: **“Her milletin belli bir eceli vardır. Onların eceli geldi mi, ne bir an geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler.”** ¹

Dolayısıyla ecel; kaçınılmaz bir son, acı da olsa apaçık bir gerçektir. Beklenmeyen bir zamanda aniden gelir.

Aziz Mü'minler!

Rivayet edildiğine göre Enes b. Mâlik (r.a.) demiştir ki: Bir gün, Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, birtakım çizgiler çizerek: **“İşte bu çizgi, insanın umduğu emelidir. Şu çizgi de ecelidir. İnsan uzaktaki emelini beklerken, kendisine en yakın olan ecel, ansızın geliverir.”** ² buyurmuşlardır.

Her canlı, Cenâb-ı Allah'ın izniyle doğar, yaşar ve ölür. Yaşaması ve ölmesi insanın kendi elinde değildir. Bu hususta, Yüce Allah'ın iradesine kimse karşı çıkamaz. O, bir kimsenin ölümüne hükmetmiş ise, derhal yerine gelir. Yüce Allah'ın ölüm hükmü, asla sapmaz.

Görevli melekler, görevlerini kusursuz yerine getirirler. Cenâb-ı Allah hayat kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: **“Allah, kullarının üstünde mutlak hâkimiyet sahibidir. Üzerinize de koruyucu melekler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği vakit, (görevli) elçilerimiz onun canını alır ve onlar görevlerinde asla kusur etmezler.”** ³

İnsanoğlu göçücü, dünya hayatı ise geçicidir. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin: **“Altından ağacın olsa, zümrütten yaprak. Akîbet gözümüzü doyuracak bir avuç toprak.”** sözleriyle bize hatırlattığı; Cenâb-ı Hakk'ın alın yazılarında kullarına belirlediği ecel anı, bir gün her birimiz için gelecek ve ölüm belimizi bükecek. Toprakta yaratılan bedenlerimiz, yine toprağa dönüp, toprak olacak.

Unutmayalım ki; geçirdiğimiz her gün; ömür ağacından koparak, yere düşen yaprak misalidir. Mademki bir gün, fani olan bu imtihan diyarından göçüp gideceğiz, baki olan ahiret âlemine, bu dünyada iken hazırlık yapmak durumundayız ki, Yüce Mevla'mızın huzuruna alını ak, gönlü pak olan kullar olarak varabilelim.

Bu sebeple, birbirimizin gönüllerimizi kırmadan, dedikodu ve zemmimizi yapmadan, iman ve İslâm'a yaraşır ve yakışır bir şekilde hayatımızı sürdürelim.

Kıymetli Kardeşlerim!

Gönül ehli sultanlarından, âşık Yunus (Rh. a.)'in: **“Ecel büke belimizi, söyletmeye dilimizi, hasta iken halimizi, soranlara selam olsun.”** sözlerinden hissedar olabilmeyi, kavuştuğumuz mübarek üç ayların; ümmet-i Muhammed olarak, beraberliğimize, vahdet ve dirilişimize vesile olması temennilerimle cumanız mübarek olsun.

Hazırlayan: Hüseyin KURU
Vaiz- Kur'an Kursu Öğreticisi

Kaynaklar:

1. A'râf, 7/34
2. Buhari, Rikak, 4, VII, 171
3. En'am: 6/61

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ